

"Tunlikki" står det i almanackan.

Borgå den 20/12 92.

Mitt käre värfar!

Jag uppsats om snöskor uti Finn-
land har jag just läst och fick deraf
lust att samtala en stund. Det är
sant: vi äro tröga, då det gäller
att tillägna oss något nytt, äf-
ven då detta nya för våra förhål-
landen är praktiskt och välbehöf-
ligt. Jag såg för någon tid sedan
en teckning öfver kanadensis-
ke krigare på snöskor och
tuttalades mycket deraf, men
längre kom det ej. Det borde
icke vara så svårt att få en
användbar modell. Jag skall
försöka, om tillbehör finnas.

Tack för kortet! Det hemtade
björkuddsdoft. Vi ha denna tid
levat mycket hemma, men haft
många omkring oss. För n. v. äro
vi åter särra. En döfstum skollära

vidskåder icke vittnande skorm i såkerhet. Om prappra ord
igenom min skriftele! Medlemmar till Finn o. d. ut alla öfrs. Alla dessa skrifter

Stanna på, tror du med afstann, reser man mer.
Stanna i lifvet "som vi äga och kört, är en god bok. Han
riina, Aina Välein, som bott hos oss en
månad reste i går. Hon lemnade ett
godt minne. En af Karins kam-
rater fr. mus. inst., Ruth Ringborn, har
här varit hos oss närmare två ve-
kor med sin fiol, och vi ha haft
musik, fiol med piano, alla dagar.
Idag reste de. Karin för med för
att stanna i Hfors några dagar. De
gafvo här tillsammans en musik-
afton och fingo respenningar. —
Ortens finska högre folkskolas
lärarinna bör fortfarande hos
oss, "Pirkko Kerttula". Men hon
är så upptagen, att vi med henne
icke komma i närmare beröring.
Hon ger sina lektioner, intager
sina mål, och tillbringar öfriga
timmer af dagen mest på sitt rum.
Aina har haft fullt upp med
sömnad och stoppning m. m.
Ingrid läser på sina lektor och
skär i tråd. Dermed har hon

nyligen börjat och finner det mycket
roligt. Bebbarne sköta sina lexor
och lekar, bära regelbundet ved
dagligen och vandrar på skidor och
med sin sparkstötting. Pulu är
nog äfven ute, men mest är han
ju i mors vård. Så går tiden.
Jag sköter mina lektioner, har
hållit föredrag i fysik, populära, mot
ersättning / 20 ml föredraget! / och skall
hålla ännu två. Uryhinga-förening-
en o. rykth^s-fmg^s hafva gifvit mig
mera litet arbete. Till den förra sluta
sig icke många unga män. De vilja ic-
ke afstå sina kortspel vid toddy gla-
set, och dessa trösfördrif passa icke
ihop med fmg^s - dyften. Influenzan
har icke varit alldeles friade för.
Hj har den angripit i öfra ländra-
den och högra näsans halva.
Men det är öfvergående. Jag skall
hålla mig inne i morgon. Annars
har jag varit mycket i rörelse, eme-

Shuna ja, han är med öfverallt, regelbundet.

och väckelsepredikant af första rang. Öfver hans thronstol
dan jag nödgats läsa för andra lära-
re, som varit sjuka, och deraf för-
slås, att mitt illamående varit af
hindrigare slag. —

De politiska strömningarna
inom eget land ha diskuterats
äfven på vår ort. Lycksökarene
bland vårt byråkratiska stånd ha
icke undgått denna ords klander. Grefve
Heidenes förslag till våra grundlagars
förändring ha cirkulerat här man och
man emellan, jag har likvist ännu icke läst
det, men hört det hufvudsakliga innehållet.
Ordens borgmästare har icke ingripit. —
Fräkningsarmen arbetar här stilla och mera
obermärkt, men har dock icke kunnat
undgå polisens vaktsamma blickar, hvar-
jone den blifvit pliktfärd för det den hållit
sin lokal öppen öfver kl. 9 på aftonen.
Våra krokvärdar deremot ha obehind-
radt haft sina salar öppna längst öfver
det klockslaget. Men detta synes icke störa
ordningen inom samhället enl. polisens uppfattning.

(20. 2. 1892)

Härvarande frivilliga brandkår
har begynt ett mera ordnadt sam-
lif sedan den fått ny ledare. Den
~~kommer~~ ^{håller} regelbundna månadsmöten
i sin lokal, der rusdycker utskän-
kas. Arma folk, som icke förstår
sitt eget bästa! De frikyrkliga på öder
ha täta möten i sin lokal, der Guds
ord förkunnas och sånger till Hans
åra sjungas. De "Ev. l. kristn." ha
regelbundna sammankomster uti
Borgå N. frngs lokal, som de hyrt
för två dar i veckan, och äfven vid
dessa tillfällen utläses bibelordet och
sjungas sånger till Herrens åra. Men
någon broderlig kärlek mellan dem och
de frikyrkliga synes ej råda. Detta
senare tolereras icke. Hvarje första
och tredje Tisdag i månaden har biskop
Alpaeus ledt bibelsammankomster
här uti B. N. frngs lokal, som han för ända
målet hyrt. Till dessa ha alla intresserade
haft fritt tillträde, och der hafoa både

Den stämme af mycket godt. Säknappe en annan karnare

17 högkyrkliga, frikyrkliga, evangeliskt kristna,
frälsningskejsar och soldater samt
h.h. obrogen haft tillfälle att yttra sig
öfver det upplästa och af biskopen
nblagda bibelordet. Fördragsamheten
fr. vår ordförande har varit stor; —
mycket få ha vågat visserligen yttrat
sig, men oftast frikyrkliga och fräls-
ningsarmens medlemmar el. vän-
ner. — men många bl. högkyrkliga
och ev. kristna ha funnit sig variade
och stötta af det som yttrats.

Rejel har visst varit: "inga person-
ligheter", men huru i minsta delolj-
håll fast dervid, då åsikterna äro så
olika, uppfattningarna och
tillämpningarna af samma
bibelord så divergerande blott
olika grupper af Kristi bekännare?
Sommiga hålla på dopet, såsom på nytt
födande i den spädaaste barnåldern,
andra hafva erfarit nyfödelsens
kraft först vid mogen ålder.

Ha dessa dagar varit ett arbete af Talmage. Med stora och tryck.

h, Lomliga hänga fast vid Johanne
yttrande: "om vi säga, att vi icke hafva
synd, så bedraga vi oss själva, och san-
ningen är icke i oss" Joh. 1. br. 1: 8. —
och påstå på grund deraf att läran
om helgelu redan här i kivet är
vilseledande. Andra bygga denna
lära på samma apostels yttran-
de på ett annat ställe i samma
bref. 3: 6. "Hvar och en som förblifver
i honom (Kristus), han syndar icke,
hvar och en som syndar han icke
sett honom eller lärt känna honom".
och i v. 9. "Hvar och en som är född af
Gud gör icke synd, ty Hans sad
förblifver i honom, och han kan
icke synda, ty han är född af Gud".
Och ännu en gång i samma brefs 5: 18.
"Vi veta att hvar och en som är född
af Gud, han syndar icke, utan den som
föddes af Gud, han tager sig tillvara,
och den onde kommer icke vid honom".
Men så läsa vi uti Ebrees br. 6: 6: —
(4. 5. del)

det vill sig för att
Guds sakt skall segra,
trost att heders

"Ty dem som en gång hafva blifvit upplysta
och smakat den himmelska gäfvan och
blifvit delaktiga af den Helige Anden, och
smakat det goda Guds ord och den
tillkommande världens krafter, men
sedan hafva affallit, dem är det o-
möjligt att åter förnya till bättring,
då de för sig på nytt korsfärta och
bespotta Guds son."

Således kan en pånyttfödd människa
återfalla i synd så djupt, att en återupp-
rättelse synes omöjlig. Såsom det säges
af Frälsaren: "all synd varder förläten,
utom synd mot den Helige Anden"

Matt. 12: 31, 32. Huru skola nu alla
dessa bibelsord rätt förstås och i lifvet
tillämpas? Måne vi icke äro tvungne
att ödmjukt böja oss i all vår vishet
och erkänna, att vi se här blott endels,
och att således den enas och den andas
uppfattningar äro blott endast närme-
värden af den riktiga, som ^{allena} endast
den Helige Anden finner? Nej härvid.

M. 11: 15
upprättad om Heliganden d. Kristendoms i försam
var icke rätt. Förstärkt